

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 108/24
22.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Томислав Петровић, адвокат из Крагујевца, Љубомира Недељковића 7, против тужене Компаније “Дунав осигурање” а.д.о. са седиштем у Београду, Македонска 4, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани П 401/23 од 11.9.2023. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Великој Плани П 401/23 од 11.9.2023. године, у делу првог става изреке којим је обавезана тужена Компанија “Дунав Осигурање” а.д.о., са седиштем у Београду да тужилци АА из ... на име разлике између исплаћене и стварне накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ од 46.670,00 динара са законском затезном каматом од 11.9.2023. године до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Великој Плани П 401/23 од 11.9.2023. године, у преосталом делу првог става изреке, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена Компанија “Дунав Осигурање” а.д.о., са седиштем у Београду да тужилци АА из ... на име разлике између исплаћене и стварне накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ од још 13.330,00 динара са законском затезном каматом од 11.9.2023. године до исплате.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Великој Плани П 401/23 од 11.9.2023. године, у делу другог става изреке којим је обавезана тужена Компанија “Дунав Осигурање” а.д.о., са седиштем у Београду да тужилци АА из ... на име разлике између исплаћене и стварне накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од 11.9.2023. године до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Великој Плани П 401/23 од 11.9.2023. године у преосталом делу другог става изреке, тако што се **ОДБИЈА** као

неснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена Компанија “Дунав Осигурање” а.д.о., са седиштем у Београду да тужиљи АА из ... на име разлике између исплаћене и стварне накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од још 10.000,00 динара са законском затезном каматом од 11.9.2023. године до исплате.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Великој Плани П 401/23 од 11.9.2023. године у делу трећег става изреке којим којим је обавезана тужена Компанија “Дунав Осигурање” а.д.о., са седиштем у Београду да тужиљи АА из ... на име разлике између исплаћене и стварне накнаде нематеријалне штете за претрпљене психичке болове услед умањења опште животне активности исплати износ од 120.000,00 динара са законском затезном каматом од 11.9.2023. године до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Великој Плани П 401/23 од 11.9.2023. године у преосталом делу трећег става изреке, тако што се **ОДБИЈА** као неснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена Компанија “Дунав Осигурање” а.д.о., са седиштем у Београду да тужиљи АА из ... на име разлике између исплаћене и стварне накнаде нематеријалне штете за претрпљене психичке болове услед умањења опште животне активности исплати износ од још 20.000,00 динара са законском затезном каматом од 11.9.2023. године до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у четвртном ставу изреке пресуде Основног суда у Великој Плани П 401/23 од 11.9.2023. године, тако што се обавезује тужена Компанија “Дунав осигурање” а.д.о. Београд, да тужиљи АА из ... на име трошкова првостепеног поступка исплати износ од 213.203,30 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, у року од 15 дана од пријема ове пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља АА из ... да туженој Компанији “Дунав Осигурање” а.д.о., са седиштем у Београду на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 7.266,40 динара, у року од 15 дана од пријема ове пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 401/23 од 11.9.2023. године, првим ставом изреке усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиљи на име разлике између исплаћене и стварне накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 11.9.2023. године до исплате. Другим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиљи на име разлике између исплаћене и стварне накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 70.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 11.9.2023. године до исплате. Трећим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиљи на име разлике између исплаћене и стварне накнаде нематеријалне штете за претрпљене психичке болове због умањења опште животне активности исплати износ од 140.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 11.9.2023. године до исплате. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 273.293,25 динара са законском затезном каматом од извршности

до исплате.

Благовремено изјављеном жалбом тужена је побијала првостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права. Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражила.

Испитујући правилност ожалбене пресуде сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11....10/23), Апелациони суд је у Београду је оценио да је жалба тужене делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које Апелациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању и неспорним наводима странака, дана 21.10.2018. године, у 6,20 часова, догодила се саобраћајна незгода у ..., коју је изазвао непарничар ББ из ..., управљајући путничким возилом марке “Wolkswagen Golf 3”, регистарске ознаке ..., осигураним код тужене, тако што је прешао у траку за кретање возила из супротног смера и ударио у трактор, којим је управљао непарничар ВВ из ... и у којем се као путник налазила тужиља, која је седела на крилу трактора. Пред Основним јавним тужилаштвом у Великој Плани под бројем Кт 785/18 у току је поступак против осумњиченог ББ због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 3 у вези са чланом 289 став 3 КЗ. Предметном приликом тужиља је задобила тешку телесну повреду у виду дислоцираног прелома надлактине кости.

Према одлуци тужене донетој по одштетном захтеву тужиље (оштећене) од 25.12.2018. године, у вези са штетним догађајем од 21.10.2018. године, извршен је обрачун настале штете и дат је налог за исплату тужиљи укупног износа од 130.000,00 динара, с тим што је истој признат износ од 120.000,00 динара на име умањења опште животне активности, износ од 80.000,00 динара за претрпљене физичке болове и износ од 60.000,00 динара за претрпљени страх, укупно 260.000,00 динара, па је укупан износ обрачунате накнаде умањен за 50% узимајући у обзир допринос тужиље (оштећене), јер је возило-трактор предвиђено за превоз једне особе, тако да је тужиљи исплаћен укупан износ од 130.000,00 динара.

Према налазу вештака специјалисте ортопедије и трауматологије од 14.2.2020. године, тужиља је критичном приликом дана 21.10.2018. године, задобила тешку телесну повреду у виду дислоцираног прелома надлактине кости који је лечен гипсаном имобилизацијом око три месеца, а касније настављен краћим физикалним третманима. Од тренутка повређивања, па у наредних три сата до пласирања гипсане имобилизације тужиља је трпела болове јаког интензитета. Након тога, тужиља је трпела болове средњег интензитета у временском периоду од 3 дана, након чега су болови прешли у болове слабог интензитета и трајали наредних 3 месеца. Код тужиље је утврђено постојање умањења опште животне активности од 10%, а исто се огледа у отежаним активностима где се користи десни горњи екстремитет доминантне руке, а то су свакодневне дневне активности - облачење, чешљање, ограничењу при дохватању предмета са висине.

Према налазу вештака неуропсихијатра од 5.4.2021. године, тужила је због задобијених повреда у предметној саобраћајној незгоди дана 21.10.2018. године, трпела примарни страх веома јаког интензитета у трајању од око 3 минута, након тога секундарни страх јаког интензитета у трајању од 4 сата, затим секундарни страх средњег интензитета у трајању од месец и по дана. Тужила је затим трпела секундарни страх слабог интензитета у трајању од два месеца у континуитету, а потом још месец дана повремено у време физикалне терапије и контролних прегледа у трајању од по 15 минута, позни страх слабог интензитета и кратког трајања од пет минута јављао се повремено у првих годину дана по повређивању. Душевни болови због умањења опште животне активности током лечења испољавали су се у депресивним еквивалентима и били су јаког интензитета у трајању од два месеца и још месец дана средњег интензитета -душевни болови због трајања умањења опште животне активности од 10% били су јаког интензитета током два месеца, још два месеца средњег и месец дана слабог интензитета.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је у складу са члановима 192 став 1, 897, 940 и 941 Закона о облигационим односима оценио да је тужена одговорна да тужили накнади насталу штету насталу осигураним случајем из уговора о обавезном осигурању, имајући у виду да је предметну саобраћајну незгоду проузроковао осигураник тужене, чиме је дошло до настанка штете на страни тужиле, те постоји обавеза тужене да тужили накнади штету до потпуне накнаде. Првостепени суд је у складу са чланом 192 став 1 Закона о облигационим односима оценио да постоји допринос тужиле настанку штете, тако што је супротно правилима о безбедности у саобраћају у току вожње седела на крилу трактора, па је оценио да је њен допринос 50%.

Висину накнаде нематеријалне штете првостепени суд је одмерио у складу са чланом 200 Закона о облигационим односима у вези са чланом 232 Закона о парничном поступку за сваки вид нематеријалне штете стављајући у однос припадајућу и исплаћену накнаду у вансудском поступку у време исплате и припадајућу накнаду у време пресуђења, па је тужили досудио разлику. Првостепени суд је оценио да тужили за претрпљене физичке болове у време вансудске исплате припада новчана накнада у износу од 150.000,00 динара, да је тужилино потраживање намирено за 40.000,00 динара, односно за 26,6%, а да тужили на дан пресуђења припада правична новчана накнада за физичке болове у износу од 200.000,00 динара, с обзиром на интензитет и трајање истих, па када се од тога износа израчуна износ за који није намирена односно 73,4% то тужили припада износ од још 146.800,00 динара, па је узевши у обзир све околности конкретног случаја и допринос тужиле од 50% закључио да је правичан износ накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове представља износ од 60.000,00 динара, крећући се у границама усвајајућег дела из раније првостепене пресуде који није правноснажан. Оценио је да тужили за претрпљени страх у време вансудске исплате припада правична новчана накнада у износу од 150.000,00 динара, те да тужилино потраживање намирено за 30.000,00 динара, односно за 20%, а да тужили на дан пресуђења припада правична новчана накнада за страх у износу од 200.000,00 динара, с обзиром на интензитет и трајање истог, па када се од тога износа израчуна износ за који није намирена односно 80% то тужили припада износ од још 160.000,00 динара, па је узевши у обзир све околности конкретног случаја и допринос тужиле од

50% закључио да правичан износ накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх износи 80.000,00 динара, крећући се у границама усвајајућег дела из раније првостепене пресуде који није правноснажан. Првостепени суд је оценио да за психичке болове услед умањења опште животне активности од 10 % тужиљи припада правична новчана накнада у време вансудске исплате у износу од 300.000,00 динара, да је тужиљино потраживање намирено у вансудском поступку за 60.000,00 динара, односно за 20%, а да тужиљи на дан пресуђења припада правична новчана накнада у износу од 400.000,00 динара, па када се од тога износа израчуна износ за који тужиља није намирена односно 80% то тужиљи припада износ од још 320.000,00 динара, па је узевши у обзир све околности конкретног случаја и допринос тужиље од 50% закључио да правичан износ накнаде нематеријалне штете за претрпљене психичке болове услед умањења опште животне активности од 10 % износи 140.000,00 динара, крећући се у границама усвајајућег дела из раније првостепене пресуде који није правноснажан. На досуђене износе накнаде нематеријалне штете првостепени суд је тужиљи досудио законску затезну камату у складу са чланом 277 Закона о облигационим односима почев од дана пресуђења – када је висина накнаде штете коначно утврђена, па до исплате.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право - одредбу члана 200 Закона о облигационим односима у погледу висине досуђене накнаде нематеријалне штете за све видове, на шта се основано указује жалбом тужене, а о примени материјалног права Апелациони суд води рачуна и по службеној дужности сходно одредби члана 386 став 3 у вези са чланом 376 Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 192 став 1 Закона о облигационим односима прописано је правило о подељеној одговорности по коме оштећени који је допринео да штета настане или да иста буде већа него што би иначе била има право само на сразмерно смањену накнаду.

Имајујући у виду наведено и цитирану законску одредбу, правилно је првостепени суд оценио да је допринос тужиље настанку штетне последице 50%, и да је накнаду нематеријалне штете за све видове потребно умањити за утврђени проценат доприноса од 50%, који допринос се огледа у околности да је тужиља супротно правилима о безбедности у саобраћају прописаним чланом 116 став 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима ("Службени гласник РС" број 41/09 са изменама и допунама), у току вожње седела на крилу трактора. Закључак о постојању доприноса тужиље настанку штете суд је извео на основу исказа тужиље, па је утврдио да је тужиља својим понашањем несумњиво допринела настанку штете, тако што је у току вожње седела на страници, односно крилу трактора којим је управљао њен супруг - непарничар ВВ, а који трактор није имао кабину и није имао друго седиште осим седишта за возача, већ се током вожње држала једном руком за седиште возача трактора, а другом руком за крило трактора, што произилази из њеног исказа.

Одредба члана 200 став 1 Закона о облигационим односима прописује да ће за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица као и за страх суд, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина

болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству, док је ставом 2 истог члана прописано да ће приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о висини њене накнаде, суд водити рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

У конкретном случају, утврђивање правичне новчане накнаде нематеријалне штете у ситуацији када је оштећени делимично обештећен у вансудском поступку, подразумева не само узимање у обзир, већ и правилно урачунавање исплаћеног износа код одмеравања висине правичне новчане накнаде нематеријалне штете у време пресуђења. Осим тога, када је оштећеном на име накнаде нематеријалне штете исплаћен одређени новчани износ у вансудском поступку за поједине видове, тада је потребно утврдити висину накнаде за сваки вид нематеријалне штете према мерилима и критеријумима у време исплате и закључити којим процентом је исплаћеном накнадом за сваки вид штете, ова штета покривена. Затим је потребно утврдити висину накнаде нематеријалне штете за сваки вид према мерилима и критеријумима у време пресуђења и од тог износа умањити проценат за који је тужилца обештећена у вансудском поступку за сваки вид штете и досудити накнаду у висини за коју је та штета остала непокривена, уколико разлика постоји.

Правилно је првостепени суд оценио да у време вансудске исплате 25.12.2018. године, правична новчана накнада за претрпљене физичке болове износи 150.000,00 динара. Када се од тог износа одузме допринос тужилце од 50% истој припада правична накнада у висини од 75.000,00 динара, а пошто је тужилци у поступку вансудског намирена за тај вид штете са урачунатим доприносом од 50% исплаћен износ од 40.000,00 динара, произлази да је тужилца намирена за 53,33%, односно да је за тај вид штете остало неисплаћено 46,67%. Такође, правилно је првостепени суд оценио да у време пресуђења правична новчана накнада за претрпљене физичке болове износи 200.000,00 динара, а када се тај износ умањи за 50% на име доприноса тужилце настанку штете, истој би припадала накнада од 100.000,00 динара. Када се тај износ умањи за 53,33% колико је тужилци исплаћено у поступку вансудског намирена правична новчана накнада за претрпљене физичке болове на дан доношења првостепене пресуде износи 46.670,00 динара, колико је досуђено првим ставом изреке ове пресуде, а који износ је одговарајући случају и сврси ради које се досуђује. Усвајањем тужбеног захтева у већем износу од досуђеног, по оцени Апелационог суда, погодновало би се тежњама које нису спојиве са природом и друштвеном сврхом накнаде, о чему је суд у смислу члана 200 став 2 Закона о облигационим односима дужан да води рачуна, па је као неоснован одбијен тужбени захтев за тај вид нематеријалне штете за износ од још 13.330,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 11.9.2023. године, па до исплате.

На досуђени износ тужилци припада законска затезна камата од дана пресуђења 11.9.2023. године, па до исплате сходно члану 277 Закона о облигационим односима, јер накнада нематеријалне штете доспева на дан пресуђења и одмерена је према критеријумима важећим на тај дан.

Правилно је првостепени суд оценио да у време вансудске исплате 25.12.2018.

године, правична новчана накнада за претрпљени страх износи 150.000,00 динара. Када се од тог износа одузме допринос тужиле од 50% истој припада правична новчана накнада у висини од 75.000,00 динара, а пошто је тужилци у поступку вансудског намирења за тај вид штете са урачунатим доприносом од 50% исплаћен износ од 30.000,00 динара, произлази да је тужилца намирена за 40%, односно за тај вид штете остала је неисплаћена за 60%. Такође, правилно је првостепени суд оценио да у време пресуђења правична новчана накнада за претрпљени страх износи 200.000,00 динара. Када се тај износ умањи за 50% на име доприноса тужиле настанку штете истој би припадала накнада од 100.000,00 динара. Када се тај износ умањи за 40% колико је тужилци исплаћено у поступку вансудског намирења правична новчана накнада за претрпљени страх на дан пресуђења износи 60.000,00 динара колико је досуђено првим ставом изреке ове пресуде, а који износ је одговарајући случају и сврси ради које се досуђује. Усвајањем тужбеног захтева у већем износу од досуђеног, по оцени Апелационог суда, погодовало би се тежњама које нису спојиве са природом и друштвеном сврхом накнаде, о чему је суд у смислу члана 200 став 2 Закона о облигационим односима дужан да води рачуна, па је као неоснован одбијен тужбени захтев за тај вид нематеријалне штете за износ од још 10.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 11.9.2023. године, па до исплате.

На досуђени износ тужилци припада законска затезна камата од дана пресуђења 11.9.2023. године, па до исплате сходно члану 277 Закона о облигационим односима, јер накнада нематеријалне штете доспева на дан пресуђења и одмерена је према критеријумима важећим на тај дан.

Правилно је првенствени суд оценио да у време вансудске исплате 25.12.2018.године, правична новчана накнада нематеријалне штете за претрпљене душевне болове услед умањења опште животне активности код тужиле за 10% износи 300.000,00 динара. Када се од тог износа одузме допринос тужиле од 50% истој истој припада правична новчана накнада у висини 150.000,00 динара, а пошто је тужилци у поступку вансудског намирења за тај вид штете са урачунатим доприносом од 50% исплаћен износ од 60.000,00 динара, произлази да је тужилца намирена за 40%, односно за тај вид штете остала је неисплаћена за 60%. Такође, правилно је првостепени суд оценио да у време пресуђења правична новчана накнада за претрпљене душевне болове услед умањења опште животне активности код тужиле за 10% износи 400.000,00 динара. Када се тај износ умањи за 50% на име доприноса тужиле настанку штете истој би припадала накнада од 200.000,00 динара. Када се тај износ умањи за 40% колико је тужилци исплаћено у поступку вансудског намирења правична новчана накнада за претрпљене душевне болове услед умањења опште животне активности код тужиле за 10% на дан пресуђења износи 120.000,00 динара колико је досуђено првим ставом изреке ове пресуде, а који износ је одговарајући случају и сврси ради које се досуђује. Усвајањем тужбеног захтева у већем износу од досуђеног, по оцени Апелационог суда, погодовало би се тежњама које нису спојиве са природом и друштвеном сврхом накнаде, о чему је суд у смислу члана 200 став 2 Закона о облигационим односима дужан да води рачуна, па је као неоснован одбијен тужбени захтев за тај вид нематеријалне штете за износ од још 20.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 11.9.2023. године, па до исплате.

На досуђени износ тужилци припада законска затезна камата од дана пресуђења

11.9.2023. године, па до исплате сходно члану 277 Закона о облигационим односима, јер накнада нематеријалне штете доспева на дан пресуђења и одмерена је према критеријумима важећим на тај дан.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе али их посебно не образлаже, јер су исти без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Са изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 394 тачка 4 у вези са чланом 387 став 1 тачка 5 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом, другом, трећем, четвртном, петом и шестом ставу изреке ове пресуде.

Преиначењем одлуке о главној ствари сходно члану 165 став 1 и 2 у вези са члановима 150, 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку преиначена је и одлука о трошковима првостепеног поступка садржана у четвртном ставу изреке побијане пресуде, тако што тужилји за вођење ове парнице према постигнутом успеху у спору са износом од 268.832,63 динара, припадају трошкови првостепеног поступка за предузете парничне радње од стране пуномоћника из реда адвоката и то за састав тужбе и образложеног поднеска од 27.5.2021. године у износу од по 13.500,00 динара,, за заступање на шест одржаних рочишта (дана 13.12.2019., 7.10.2021., 29.11.2021., 24.2.2022., 27.4.2023. и 11.9.2023. године) у износу од по 18.000,00 динара, за приступ на једно неодржано рочиште (од 26.10.2020 године) у износу од 11.250,00 динара, на име трошкова вештачења у износу од 36.600,00 динара и на име судске таксе за тужбу и првостепену пресуду у износу од по 15.176,65 динара, укупно 213.203,30 динара, одмерено према Адвокатској тарифи и Таксеној тарифи важећим у време пресуђења, а са законском затезном каматом у складу са чланом 277 Закона о облигационим односима од извршности до исплате.

Са изложеног, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у четвртном ставу изреке првостепене пресуде применом члана 401 тачка 3 Закона о парничном поступку, одлуком садржаном у седмом ставу изреке ове пресуде.

Како је тужена Компанија “Дунав Осигурање” а.д.о., делимично успела са жалбом, то су истој сходно члану 165 став 2 у вези са чланом 154 став 1 и чланом 163 став 1 и 2 Закона о парничном поступку досуђени трошкови другостепеног поступка на име судске таксе за жалбу и другостепену одлуку у износу од по 3.633,20 динара, укупно 7.266,40 динара према важећој Таксеној тарифи из Закона о судским таксама, одлуком садржаном у осмом ставу изреке.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић